

آیازن می تواند به دلیل نازای شوهرش در خواست طلاق بدهد؟

اگر گذرتان به دادگستری بیفتد با مردم نگران و آشفته ای مواجه می شوید که معمولاً به دلیل عدم آگاهی و آشنابودن به قانون کارشان به آنچه کشیده شده است. قطعاً اگر مردم بدانند چه حق و حقوقی در زندگی دارند، با مشکلات کمتری مواجه می شوند. بر همین اساس هر هفته در این پخش با همراهی **نسیم احمدی، کارشناس حقوقی** به بررسی اجمالی یک موضوع حقوقی مربوط به خانواده می پردازیم.

یکی از پرسش هایی که گاهی در زندگی مشترک پیش می آید، این است که اگر مردی به دلایل پژوهشی قادر به فرزند آوری نباشد، آیا همسر او می تواند به همین دلیل از دادگاه در خواست طلاق بدهد؟ پاسخ به این پرسش ساده نیست اما اگر بخواهیم به زبان روشن و مستند به قانون صحبت کنیم، باید بگوییم که بله، این امکان وجود دارد، ولی تحت شرایطی خاص.

در قانون، طلاق معمولاً در اختیار مرد است اما ماده ۱۲۰ قانون مدنی به زن اجازه می دهد که اگر ادامه زندگی برای او بسیار سخت و غیر قابل تحمل باشد، بتواند با اثبات وجود شرایطی که به آن «عسر و حرج» گفته می شود از دادگاه بخواهد تا طلاقش را صادر کند. یکی از مصاديق عسر و حرج در نگاه فقهی و همچنین در بسیاری از پرونده های قضایی، نازای مرد است. به ویژه زمانی که زن صراحتاً اعلام کند که داشتن فرزند برایش موضوعی حیاتی و ضروری است و ادامه زندگی بدون آن برایش رنج آور است.

البته اثبات نازای مرد نیاز به نظر تخصصی دارد و معمولاً دادگاه، زن را به پژوهشی قانونی معرفی می کند تا نظر قطعی در این باره داده شود. اگر پژوهشی قانونی تأیید کند که مرد به طور دائم نایاور است و درمانی هم برای او وجود ندارد، زن می تواند با استناد به این مسئله و اثبات این که این موضوع باعث رنج روحی و آسیب به کیفیت زندگی او شده، از دادگاه بخواهد که حکم طلاق صادر شود.

با همه اینها، باید توجه داشت که اگرچه نازای مرد می تواند دلیل مهمی برای طلاق باشد اما تصمیم نهایی با دادگاه است و قاضی بر اساس همه جوانب زندگی مشترک، میزان آسیب روحی زن و امکان ادامه زندگی، تصمیم می گیرد. برخی دادگاه هادر ابتداء سعی می کنند طرفین را به مشاوره، درمان و حتی پذیرش فرزند خوانده تغییر کنند اما اگر زن بر طلاق پافشاری کند و شرایط هم مستند در نهایت حکم طلاق صادر شد.

کتابخوانی در کودکی؛ سرمایه ای برای تمام عمر

اجتماعی و حتی رفتاری نیز آرام تر، خلاق تر و دارای عمق پیشتری در تفکر بوده اند. بدینه است که عادت کتابخوانی چیزی نیست که یک شبه یا با دستور و اجراء در کودک شکل بگیرد. درست مانند یک گیاه که نیاز به خاک، آب، نور و زمان دارد، این عادت هم به محیط مناسب، الگوسازی، تکرار و صبوری نیاز دارد. در این مسیر مهم ترین نکته این است که کتابخوانی نباید برای یک کودک به عنوان یک «وظیفه» شناخته شود، بلکه باید به عنوان یک منبع لذت و رابطه به او معرفی شود.

در دنیایی که صفحه های موبایل و تبلت با رنگ، صدا و حرکت بی وقفه کودکان ما را به سمت خود می کشند، شاید صحبت از کتاب و کتابخوانی کمی عجیب به نظر برسد اما به عنوان یک روان شناس، باز هادر اتفاق درمان دیده ام که کودکانی که با کتاب بزرگ شده اند، نه تنها از نظر ذهنی و زبانی رشد بهتری داشته اند، بلکه از لحاظ هیجانی،

سمانه معماریان
مدرس دانشگاه و روان شناس

اولین گام، طبیعتاً از خانه و والدین آغاز می شود. اگر پدر و مادر خود اهل مطالعه نباشند، انتظار این که کودک ناگهان به کتاب علاقه مند شود، واقع بینانه نیست. کودکان، بیش از آن که از آنچه می شنوند یاد بگیرند، از آنچه می بینند یاد می گیرند. وقتی کودکی پدر یا مادر را می بینند که شبها باعلاقه کتاب می خواند، ناخودآگاه در ذهنش این تصویر شکل می گیرد که «کتاب چیز خوبی است». حتی اگر کودک هنوز سواد نداشته باشد، دیدن، لمس کردن، ورق زدن و شنیدن کتاب های تصویری می تواند اولین تماس عاطفی او با جهان کتاب باشد.

قصه گویی شبانه؛ آینین برای پیوند و لذت

یکی از مؤثر ترین شیوه ها برای نهادنی کردن این عادت، قصه خوانی شبانه است. این لحظه مشترک میان والد و کودک، نه تنها عشق به داستان را در کودک تقویت می کند بلکه از نظر روان شناختی، احساس امنیت، توجه و رابطه صمیمانه را نیز شکل می دهد. کودک می آموزد که کتاب منبعی برای لذت، تخلی و نزدیکی با والدین است. قصه گفتن در تختخواب، می تواند تبدیل به یک آینین شبانه شود؛ آینین که سال ها بعد، به عنوان یکی از دل انگیز ترین خاطرات کودک در ذهن کودک خواهد ماند.

نکته مهم دیگر، احترام به سلیقه کودک است. کودکان لزوماً کتاب هایی را دوست ندارند که والدین یا معلمان فکر

می کنند «مفیدتر» یا «آموزنده تر» هستند. شاید کودک شما بخواهد بارها یک کتاب تصویری ساده و خنده دار را بخواند؛ اصلاً ایرادی ندارد. در اینجا هدف، ایجاد علاقه است، نه انتقال اطلاعات. وقتی علاقه شکل گرفت، مسیر برای مطالعه عمیق تر هموار تر خواهد بود. بگذارید کودک خودش از میان کتاب ها انتخاب کند، در کتاب فروشی یا کتابخانه قدم بزند، ورق بزند و هیجان تجربه یک کتاب جدید را چشید.

مهربانی یا مهر طلبی؟

مهربانی یکی از ویژگی های مشتبث ما آدم هاست که باعث می شود در عین این که مراقب خودمان هستیم از دیگران هم مراقبت کنیم امام مهر طلبی یعنی خودمان و نیازهای مان را نادیده می گیریم که مبادا دیگران را از دست بدھیم!

